

Reglerne knytter sig til den over- og undergrænse (6 og 24 promille), der er fastsat i lovens § 2, stk. 2.

Ved indførelsen af denne regel, jf. lov nr. 312 af 4. juni 1986, fastsattes i ejendomsskattelovens § 2, stk. 3-5, nogle overgangsregler, hvorefter kommuner, hvis grundskyldpromille for 1986 lå uden for dette interval, fik mulighed for at tilpasse grundskyldpromillen til de nye grænser over nogle år.

Da alle kommuners grundskyldpromiller nu er bragt inden for grænserne på 6 og 24 promille, har overgangsreglerne ikke længere betydning og foreslås derfor ophævet.

Til nr. 5

Det foreslås, at der gives amtsrådene adgang til selv at fastsætte den amtskommunale grundskyldpromille inden for en overgrænse på 10.

I gældende lovs § 5 er det fastsat, at alle amtskommuner for skatteårene 1991-1993 skal opkræve amtskommunal grundskyld med 10 promille. Forslagsstillerne finder imidlertid ikke, at der er noget grundlag for en sådan direkte lovmæssig regulering af den amtskommunale ejendomsbeskatning.

Forslaget om at afskaffe grundskylden af produktionsjord indebærer, at reglerne om landbrugets promillefonde bortfalder. Disse regler findes i ejendomsskattelovens § 5, stk. 2 og 3, og går ud på, at kommunerne skal indbetale en del af den amtskommunale grundskyld af landbrugs- og lignende ejendomme til statskassen. Beløbet udgør 4,3 promille af de pågældende ejendommers grundværdier bortset fra de afgiftspligtige grundværdier, der er fastsat for stuehuse med tilhørende grund og have. Beløbene indgår i fonde, hvis midler anvendes til fremme af erhvervsøkonomiske foranstaltninger inden for de erhverv, der er omfattet af ordningen. Reglerne om disse fonde findes i lov nr. 414 af 13. juni 1990 om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v.

Til nr. 6

Det foreslås at ophæve ejendomsskattelovens § 7, stk. 1, litra f.

Ifølge denne bestemmelse er visse ejendomme, der ligger i erhvervszoner, fritaget for kommunal og amtskommunal grundskyld.

Forslaget om at ophæve denne bestemmelse er en konsekvens af forslaget om generelt at afskaffe grundskylden af erhvervsjendomme.

Fritagelsesbestemmelsen i ejendomsskattelovens § 7, stk. 1, litra f, er endnu ikke trådt i kraft. Bestemmelsen blev indsat i ejendomsskatteloven ved lov nr.

481 af 24. juni 1992. Ifølge § 2 i denne lov fastsættes tidspunktet for lovens ikrafttræden af indenrigsministeren.

Baggrunden herfor er, at loven er blevet notificeret for EF-Kommissionen og derfor først vil blive sat i kraft, når EF-Kommissionens anerkendelse af lovens forenelighed med EF's statsstøtteregler foreligger.

EF-Kommissionen har i øvrigt stillet vilkår som forudsætning for at meddele denne anerkendelse.

Til nr. 7

Forslaget vedrører bestemmelsen i lovens § 23, stk. 1, 5. pkt.

Ifølge denne bestemmelse kan den maksimale promille på 10 for dækningsafgift af grundværdien af visse offentlige ejendomme yderligere forhøjes med halvdelen af den promille, hvormed amtskommunal grundskyld opkræves i det øvrige land, når der er tale om ejendomme, der ligger i København og Frederiksberg.

Den foreslåede ændring indebærer, at formuleringen »hvormed amtskommunal grundskyld opkræves i det øvrige land« ændres til: »hvormed amtskommunal grundskyld højst kan opkræves i det øvrige land«.

Forslaget er en følge af lovforslagets § 1, nr. 5, om adgang for amtsrådene til selv at fastsætte grundskyldpromillen inden for en overgrænse på 10.

Til nr. 8

Bestemmelsen går ud på at fritage visse ejendomme i erhvervszoner for pligten til at svare dækningsafgift efter ejendomsskattelovens § 23 A om dækningsafgift af kontor-, forretnings- og lignende ejendomme. Det sker via den foreslåede affattelse af ejendomsskattelovens § 23 A, stk. 3, nr. 2. Den foreslåede affattelse af § 23 A, stk. 3, nr. 1, svarer til gældende lov.

Ved lov nr. 481 af 24. juni 1992 indførtes fritagelse for grundskyld af visse ejendomme i erhvervszoner.

Denne fritagelse for grundskyld indebar samtidig, at ejendomme automatisk også var fritaget for dækningsafgift efter ejendomsskattelovens § 23 A.

Fritagelsen af ejendomme i erhvervszoner for grundskyld er imidlertid foreslået ophævet som følge af forslaget om generelt at afskaffe grundskylden for erhvervsjendomme, jf. lovforslagets § 1, nr. 6. Som følge heraf er det nødvendigt at indsætte en særlig fritagelsesbestemmelse i ejendomsskattelovens § 23 A for at opretholde fritagelsen af ejendomme i erhvervszoner for dækningsafgift.